

Най първо, Ликургъ ввелъ едно твърдѣ важно учрежденіе — *Сенатъ*, то е Съвѣтъ тѣ на Старѣйшины тѣ.

Този Сенатъ (нареченъ Герузія) състоялъ отъ 28 безукоризненны граждани, на възраст отъ 60 год. на горѣ; сенатъ тѣ ималъ право на гласъ равно съ царье тѣ. Туй учрежденіе было благодѣтелно. Преди него царье тѣ и народъ тѣ были въ постоянна борба помежду си заради власть та, и господарство то са постоянно клатяло между двѣ тѣ партіи; а сенатъ тѣ като занимавалъ мѣсто между двѣ тѣ противоборствующие силы, служалъ като равновѣсіе помежду имъ: ако народъ тѣ некалъ твърдѣ много, сенатъ тѣ былъ противъ него, ако ли царье тѣ притѣснявали народа, сенатъ тѣ земалъ страна та на народа. Само царье тѣ и старѣйшины тѣ могли да предлагать новы законы въ народны тѣ събранія; но народъ тѣ ималъ право да приеме или да отхвърли тѣзи законы. Заедно съ туй народъ тѣ ималъ право да наблюдава выеши тѣ господарственны чиновницы. — за туй той избиралъ отъ ерѣда та си петъмина Ефоры, кои то и участвовали въ управленіе то на господарство то.

Втора та и най смѣлата наредба на Ликурга была — ново то *расподѣлянье на недвижими шѣ имоты*. Въ туй време неравенство то въ имоты тѣ въ Спарта было твърдѣ голѣмо; тогасъ като богатство то са трупаше въ малко домове, — господарство то было обременено съ голѣмо множество сыромасы. Едны тѣняли въ салтаната, а други тѣрпѣли страшна нужда. За искорененіе на туй зло Ликургъ придумалъ съграждани тѣ си да обвѣятъ сички тѣ недвижими имущества за общественна собственность, а послѣ да са раздѣлятъ по равно между сички тѣ. Земя та около Спарта была раздѣлена на 9000 дѣла, а останѣла та часть отъ Лаконія на 30,000. Сѣкій дѣлъ былъ тѣй размѣренъ, щото докарвалъ на владѣтеля си толкъосъ проста храна: ичумикъ, вино и масло, колко то было необходимо за поддържанье то на живота и здравіе то.